

Abstrakt

Cílem tohoto výzkumu je objasnit dopad přímých evropských zahraničních investic a rostoucích přímých čínských zahraničních investic v subsaharské Africe prostřednictvím teorie neokolonialismu a orientalismu. K náležitému uchopení tématu byla použita komparativní případová studie. Konkrétně dvě případové studie byly stanoveny – Senegal a Zambie. Zatímco Senegal slouží především jako případová studie dopadu přímých zahraničních investic EU, případová studie Zambie pomáhá pochopit, jak příliv čínských přímých zahraničních investic ovlivňuje subsaharské země. Proto bylo načrtnuto šest hypotéz. Táto práce zkoumá dopad PZI na úroveň demokracie, svobodu podnikání a stabilitou státu. Všechny tři aspekty jsou vyjádřeny třemi indexy. Tyto indexy jsou k dispozici zdarma online. Korelace mezi PZI EU a úrovní demokracie byla potvrzena, zatímco čínské PZI negativně ovlivňují demokratický vývoj v případových studiích. Dále, evropské přímé zahraniční investice pozitivně ovlivňují úroveň ekonomické svobody v Senegalu i v Zambii. Zvýšený příliv čínských přímých zahraničních investic do zemí nicméně však zhoršil jejich ekonomickou svobodu. A nakonec neexistuje jasný vztah mezi čínskými přímými zahraničními investicemi a nestabilitou státu, přestože v případě Senegalu byl zaznamenán menší zhoršující se faktor. Podobně jsou na tom i EU PZI. Evropské přímé zahraniční investice mají pozitivní dopad na stabilitu státu v případě Senegalu. Na druhou stranu, přestože příliv přímých zahraničních investic z EU do Zambie poklesl, fragile state index zůstal nezměněn, což znamená, že mezi těmito dvěma faktory v případě Zambie není jasná souvislost.